

veringssikkerhed. Jo, det kan man rose kineserne for. I deres produktion leverer de altid til rimelige priser og altid til tiden.

Kl. 13:39

Hvorfor nu blande OL ind i det kinesiske folks tragedie? Årsagen er, at OL i Peking er den største gave, Kina har fået af omverdenen i mere end 30 år, kun overgået af, da vi for at glæde kommuniststyret smed Taiwan ud af FN's Sikkerhedsråd.

Det er muligt, at vi andre tænker på OL som en sportsbegivenhed, og der er heller ingen tvivl om, at vores folk derude vil blive mødt med brede smil, varme og opmærksomhed samt i øvrigt en hel masse skjulte overvågningskameraer og aflytningsudstyr på selv det mest uanselige pissoir i den olympiske by. Bare spørg vores håndboldpiger: Privatliv i Peking, bare glem det! For det kinesiske diktatur er OL alene en politisk begivenhed, et dramatisk tigerspring fremad i den internationale magtpyramide, og skal der være sport, så lad der være sport. Den kinesiske jetsuitledelse er ligeglad. Målet helliger midlet.

Nu har jeg ingen forhåbninger om, at den vestlige verden bliver væk. Den beslutning er det for sent at tage. Peking skulle aldrig have haft legene. Men det er væsentligt, at vi gør os klart, hvilken beslutning vi har taget, hvilket spil vi har indladt os på, og hvilket formål vi fremmer ved at være med ved OL's åbnings- og afslutningsceremoni.

Det er fra flere sider, selv fra statsministerens, blevet fremhævet, at vi i forbindelse med OL ville kunne påvirke kineserne i demokratisk retning, og at det er bedre at søge dialogen. Samtidig har man understreget betydningen af, at tusinde vestlige journalister og fotografer i forbindelse med legene strømmer til Kina, og at disse demokratiske snushaner vil afdække de problemer, der er. Nu er jeg som nævnt tidligere selv journalist og har selvfølgelig respekt for mit erhverv og stor respekt for de kollegaer, der tager derud, men jeg kan på forhånd sige, at det er et fromt ønske, at der bliver tale om dialog, afdækning og påvirkning, som der næsten udtrykkes håb om. Det er rent vās og ønsketænkning.

Jeg vil derfor sige: Mærk jer mine ord; de journalister og de tilskuere, der til efteråret rejser hjem fra Peking, vil rejse hjem med begejstringens julelys i øjnene, og de vil med reportager og ved hjemkomsten fortælle vidt og bredt om et fantastisk land, om venlige smil og mennesker, om den herlige natur, om uforglemmelige idrætsdramaer, om god mad, sang og dans og

om orden i sagerne. Præcis som datidens naivister berettede, da de i 1936 tog hjem fra Berlin.

Det ville være et godt, stilfærdigt, men dog markant signal at sende til kommunistdiktaturet i Peking, hvis danske ministre holder sig væk fra OL's åbning og afslutning.

Kl. 13:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Der er foreløbig indtegnet fire til korte bemærkninger. Jeg vil give ordet til den første, hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:43

Anders Samuelsen (NY):

Jeg må sige, at jeg synes, det var en forbløffende tale, altså en fuldstændig rigtig, fair og nøgtern beskrivelse af, at der virkelig er meget, der står skidt til i Kina, og at der virkelig er grund til at være oprørt, hvorefter konklusionen bliver, at det, Danmark skal gøre, er at blive væk fra en åbnings- og en afslutningsfest. Det er det, man kan hidse sig op til som straf af Kina.

Hvis man virkelig mente det alvorligt, hvis det virkelig var noget, som ikke bare var et slag i luften, ville man da gå videre. O.k., vi freder så De Olympiske Lege, men hvad med noget handelsboykot? Der er hundrede andre skridt, man kunne tage. Det har vi andre sagt er urealistisk at gøre; det er ikke en del af den virkelige verden at gå den vej, men Folketinget har vel tusinde andre kanaler at trykke på i den her forbindelse. Hvad kan Dansk Folkeparti puste sig op til? At boykotte en åbnings- og en afslutningsceremoni. Er det virkelig det?

Kl. 13:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 13:44

Søren Espersen (DF):

Sagen er jo, at der givetvis vil være omkring 150 andre lande på den her jordklode, som jeg kunne sige præcis det samme om, som jeg har sagt om Kina i dag. Nogle af vores allernærmeste samarbejdspartnere og venner er som nævnt Saudi-Arabien, hvor de har et rædselsfuldt styre, der fuldt ud kan måle sig med det kinesiske, altså hvor man hugger hænderne af folk, hvis de stjæler en kuglepen eller kommer til at sige noget forkert om Koranen osv. – meget forfærdelige styre rundtomkring i verden.

Det forholder vi os til. Vi vil gerne kunne handle andre steder end i Norge og Island. Vi vil gerne ud og gøre det danske erhvervsliv større og bedre og hjælpe med til Danmarks fremgang og lykke. Det gør vi ved at handle i andre lande,